GENÇ Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.
EYLÜL 2007 • SAYI 5

CAFCAF

Onbir Ayın Dergisi

Kız Kulesine çarşaflı müşteri alınmıyor!

mehmet emin kul - çizen: murat yılmaz

CAFCAF dergisi

Sayı 5 * Eylül 2007 * Genç dergisinin bir mizah hizmetidir.

Altınoluk San. Tic. A.Ş. adına sahibi ve yazı işleri müdürü M. Lütfi Arslan Yayın Editörü: Asım Gültekin Yazar ve çizerler: Turgut Yılmaz, Cemal Satkın, Niyazi Çol, Ahmet Ercan, Volkan Akmeşe, İsmail Bahat, Murat Yılmaz, Çağrı Cebeci, Suavi Kemal Yazgıç, Ahmet Murat, Yusuf Turan Günaydın, Bülent Ata, Hasan Kocatopuz, Numan Kodal, Adem Mermerkaya, Ahmet Altay, Sadık Pala, Yasir Eryılmaz, Bünyamin Yılmaz, Ö. Faruk Dönmez, Ahmet Kesgin, Yusuf Kot, Kerem Abadi, Ufuk Kayabaşı, Nurettin Durman, Mehmet Keskinkılıç, Necmettin Çanak, Serkan Kökmen, Fethi Özdenk, Murat Karaca, Özkan Olcay, Hakan Albayrak, Ulvi Alacakaptan, Mehmet Doğan, Hicabi Kırlangıç, Murat Gök Yayın Kurulu: Muhammet Çelik, Kerem Abadi, Adem Mermerkaya, Turgut Yılmaz

Art Director: Bülent Erguvan, Tasarım: Mustafa Yüm, Konsept Danışmanı: Ufuk Kayabaşı

Baskı-Cilt: Erkam Matbaası

tel: 0212 671 07 00 fax: 0212 671 07 48 • mail: cafcaf@gencdergisi.com

adres: organize san. böl. turgut özal cad. no:117/2c İkitelli/İST.

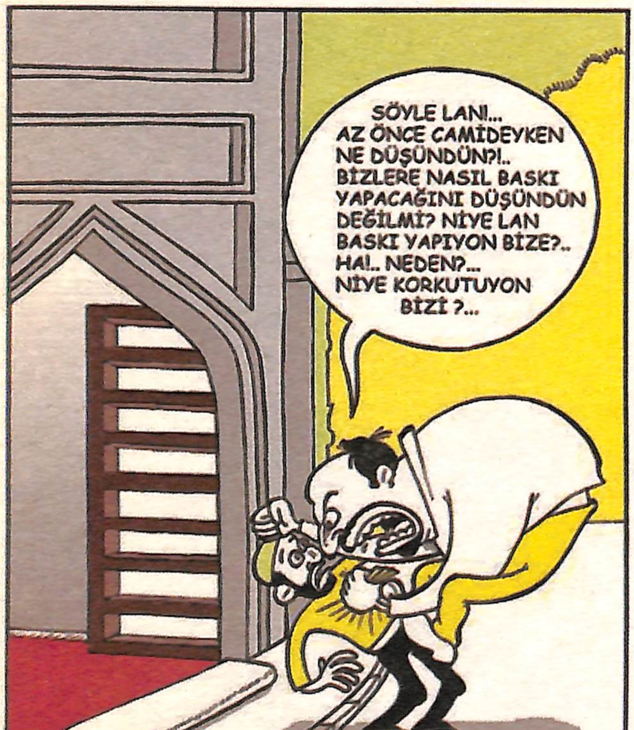

Manavgat Suyu kurur...

bazı duyarlı vatandaşlar sezerimizin heykelini diker...

ULVİ ŞEYLER

Ulvi Alacakaptan

BU DA B.B. AMA BRİGİTTE BARDOT DEĞİL

Bertolt Brecht adı komünist şair Epik-Diyalektik Tiyatronun kurucusu bazı-çoğu sözleri hikmet dolu. Hikmeti chiplerde digital manzumelerde arayanlar için değil bu şiir. Yazılış yılı sonunda. Ve çok önemli.

700 ENTELEKTÜEL BİR PETROL TANKINI TAVAF EDİYOR

Davetsiz geldik huzuruna
700üz (ve birçoklarımız da yolda hala)
Dört bir yandan
Bir nebze rüzgarın esmediği
diyarlardan
Yavaş mı yavaş öğüten değirmenlerin
oralardan
Ve seni gördük
Birdenbire gece devrilirken
Petrrrroltankı

Dün yoktun oralarda
Ve bugün
Yalnız sen varsın ve dahası

Koşun buraya
Çalışanın bindiği dalı kesenler
Geri döndü Tanrı
Bir Petrrroltankı cisminde

Sen çirkin
Sen en güzel
Göster bize gücünü
Zorla bizi!
Sen en Bilimsel!

Söndür Ben'imizi
Yap bizi kolektif
Bizim istediğimiz gibi değil
Kendi dileğine göre
Keyfince!

Sen değilsin fildişi ve tahtadan
Demirdensin sen
Muhteşem muhteşem muhteşemsin
Sen ey gözegörünmez

Yok değilsin görünmez
Ne de sonsuzsun Sen
Yüksekliğin 7 metre
İçinde giz yok
Petrrrol var
Ve bizi iyi düşüncelere değil
Sürüklüyorsun hesaplamalara doğru.

Senin için nedir yeşil çimen
yerleştin üstüne
Bir zamanlar çayır olan
Alanda oturuyorsun şimdi
petrrrroltankı
Ve yok sende eser duygunun
zerresinden.

Kulak ver o yüzden bize
Ve çöz anlamsız Ruhumuz'u
zincirlerinden
Yüce Elektrifikasyon
Rant ve İstatistik adına

Bertolt Brecht 1929
Alacakaptan 2007

DÜZENE AKIL VEREN ÂKİL ADAM

Umutlarının gerçekleştiği ülkede DDR Demokratik Alman Cumhuriyetindeydi.
Ancak 1953 yılının 17 Haziran günü iş koşullarının düzeltilmesi ve açlığa ve baskıya karşı ayaklanınca işçiler yönetimi eleştirerek uyaracaktı ilkeleri uğrunda desteğini de çekmeden.
Ertesi gün Yazarlar Birliği başkanı Stalin bulvarında bir bildiri dağıtarak Seslendi Halkordusu ve işgalci Sovyet güçleri tarafından ezilen emekçilere.
Bu zat: "İşçiler bu eylemleri ile Partinin güvenini yitirmişlerdir. Bunu geri kazanmak için şimdi iki misli çalışmak zorundadırlar." dedi

B.B. ne dedi peki?
" Şöylesi daha kolay olmaz mıydı?
İktidar bu halkı feshetsin
Ve kendine yeni bir halk seçsin.."
Bertolt Brecht 1953

SADIK PALA

HASTANE
ACİL
TÜPLÜ SOBA VE ŞOHBEN ZEHİRLENMELERİNDEN SONRA BİR DE BU TÜPLÜ ARABALARDAN ZEHİRLENME VAKALARI ÇIKTI BAŞIMIZA... HADİ HAYIRLISI!..
ŞÖFÖR DE ZEYİRLENMİŞ!..
TAKSİ
35 T 001

HEH HE...BUNU BEKLEMİYORDUN Dİ Mİ...BENDEN KAÇABİLECEĞİNİ Mİ SANDIN?..VER BAKALIM BORCUNU!..
AMAN ALLAH'IM BU KABUS OLMALI...
ŞLOP

ŞU FARE DELİĞİNİN BÜYÜKLÜĞÜ BENİ OLDUKÇA TEDİRGİN EDİYOR DOĞRUSU.

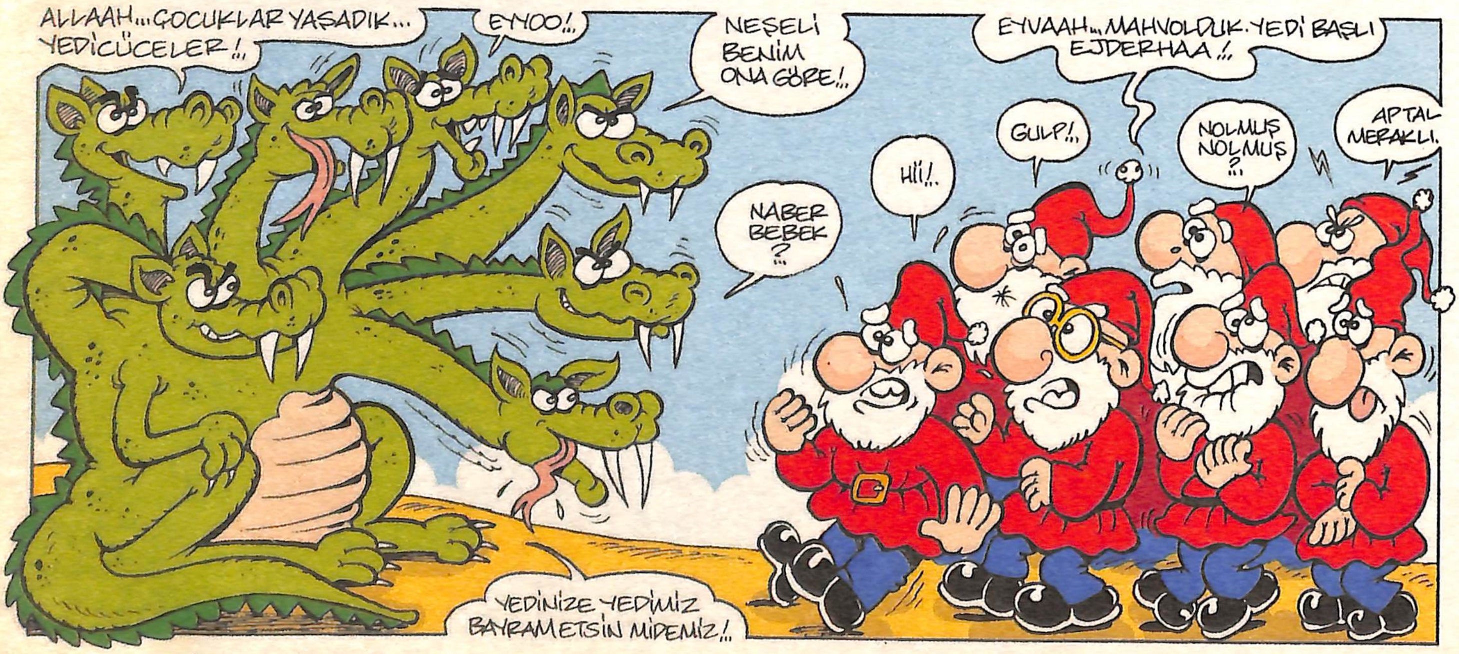
ALLAAH...ÇOCUKLAR YAŞADIK... YEDİCÜCELER!..
EYYOO!..
NEŞELİ BENİM ONA GÖRE!..
EYVAAH...MAHVOLDUK.YEDİ BAŞLI EJDERHAA!..
GULP!..
NOLMUŞ NOLMUŞ?..
APTAL MERAKLI.
Hİİ!..
NABER BEBEK?..
YEDİNİZE YEDİMİZ BAYRAM ETSİN MİDEMİZ!..

betim tarlası

ahmet kesgin

Kurtlar Dünyası

Ciltçi Dükkânında

Yusuf Turan

Müşterinin elleri titriyordu kitabı ciltçiye teslim ederken.

"Evlâdım, kenarlarından fazla tıraş alma, tamam mı?"

"Olur efendim."

"Karton kapaklarını da atma, uygun bir biçimde monte ediver cildin içine.."

"Merak etmeyin beyamca, gerekli hassasiyeti gösteriyorum bu hususta.."

"Kitabın dikişini yenileyeceksin di mi? Formaların yıpranan yerlerine yama yapmadan dikme sakın."

"Olur mu hiç beyamca, biz kasap mıyız, formalı kitabın sırtını kesip biraz tutkal çalarak kolaya kaçar mıyız... Allah korusun. Formaları teker teker tamir edeceğimizden şüpheniz olmasın."

"Peki ama tamirde ince bir kâğıt kullanmazsanız kitabın sırtı şişer, biçimsiz bir şey olur."

Ciltçi kitaba baktı; ciltlenmeye aday kitap Mehmed Âkif'in 'eczası dağılmış Mushaf'ına benziyordu. Eski kapağının sırtı uçmuş, açıkta kalan sırttan bütün formalar zarar görmüştü. Her formayı tamir etmek gerekecekti...

"Eh, biraz şişebilir beyamca, çünkü bütün formalar tamir istiyor. Bu da..."

Ciltçi açıklamaya çalışırken adam telaşa kapıldı ve sözünü bitirmesine müsaade etmedi:

"İyi bir ciltçi bunu mutlaka halleder evlâdım! Sen kendine güvenemiyorsun galiba!" diye endişeli bir sesle çıkıştı.

Fena halde yıpranmış kitap karşısında iyi ciltçi olmak... Ciltçi düşündü, bu pek mümkün görünmüyordu. Ne kadar hassas davransa, kitap müşterinin istediği gibi olmayacaktı.

"Kitap harap olmuş amcacım, elimden geleni yaparım ama asla ilk aldığınız gibi olmaz artık.." dedi.

Müşteri kitabı eline aldı;

"Ben bu kitabı gözüm gibi korudum bugüne kadar, şimdi acımasız bir ciltçinin elinde perişan olmasına müsaade edemem. Hadi bana eyvallah!"

dedi ve kitabını aldığı gibi çıkıp gitti dükkândan.

AYNI FARKLILIK

YAZAN: GÜLSÜM KAVUNCU
ÇİZEN: YASİR BUĞRA ERYILMAZ

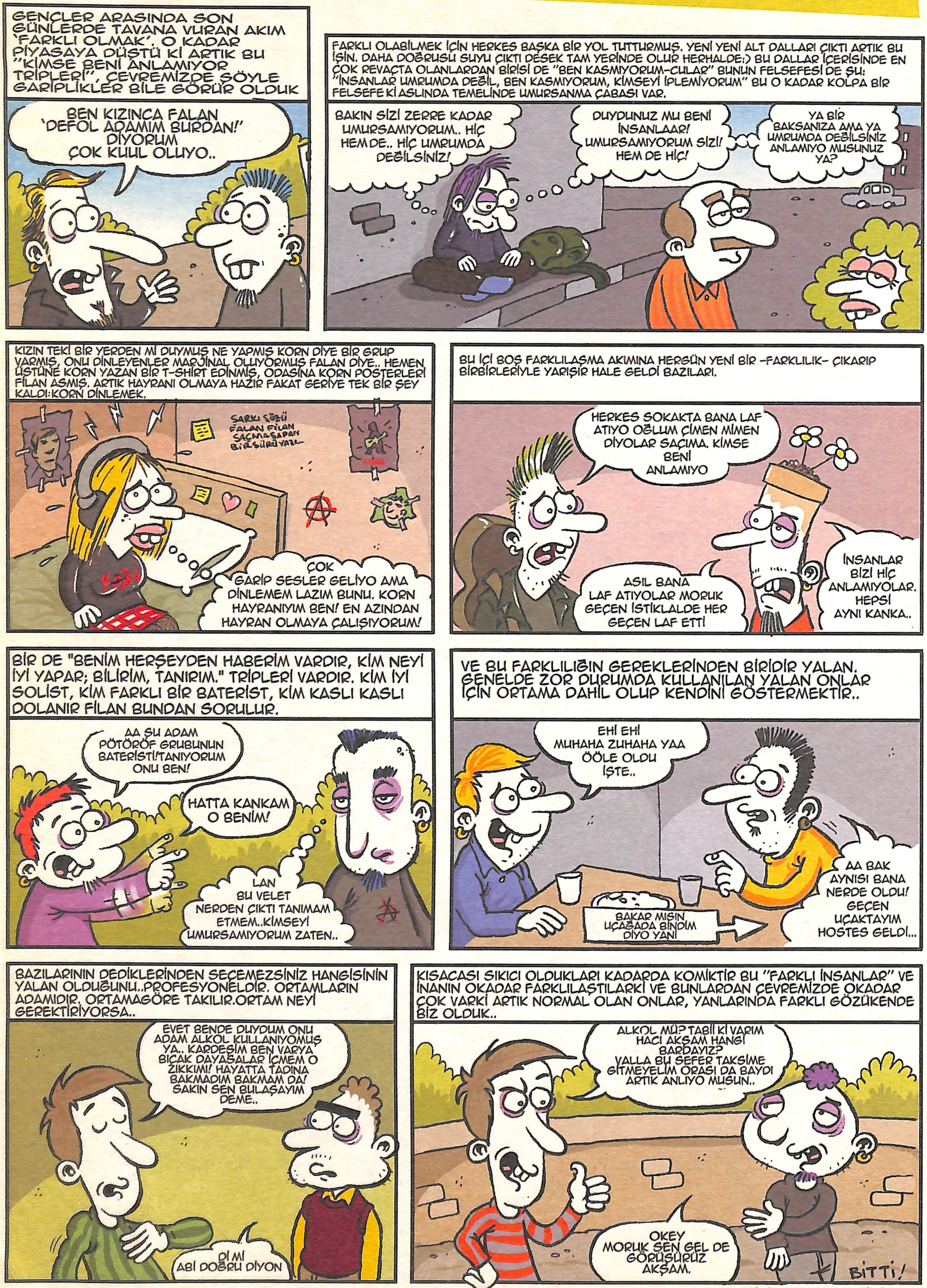

ULAN DİLİ DE KATLETTİNİZ BE..

İŞSİZLİĞİN PARAPSİKOLOJİSİ

karton piyer

piyerkarton@yahoo.com

GİRİŞ

Başka dilleri bilmem ama içinde bulunduğum hale Türkçe'de işsiz diyorlar. İş ve siz diye iki heceden oluşan sözcükten de net olarak okunabilir ki, işin içinde ben öznesi değil siz öznesi var. Yani içinde bulunduğum halde sizin sorumluluk payı var. Siz şimdi işsiz kelimesinde yer alan siz hecesinin yoksun bulunma anlamı verdiğini ne yersiz de ne de yurtsuz da "özne"nin size, suza yansıtılamayacağını iddia edebilirsiniz. Ancak bu "işsiz"liğime bir çözüm getirebilecek mi bakalım?

GELİŞME

Giriş bölümünde ifade ettiğim gibi işsiz bir Karton Piyer'im ben. Ancak bu durumun tedavisi için az girişimde bulunmadım. Ne çare ki ben maşalı heilderberg ustası değilim ki iş bulabileyim. (Bir aydır iş bulmak için önünden geçtiğim bir dükkânda "maşalı heilderberg ustası aranıyor" yazısı görüyorum. Bunca zamandır bulunamadığına gör memleketimizde bu konuda bir kıtlık var. Dükkânın önünden her geçtiğimde ise maşalı heilderberg ustası olamadığım ömrüme yazıklanıyorum. Değil maşalı, maşasız heilderbergden bile anlamam ben.)
Emin olun işsizlik evresinden işlilik evresine geçebilmek için binlerce kontörlük telefon görüşmeleri yaptım, otobüs, metro, tramvay, vapur ve hatta taksi gibi ulaşım araçlarına bir işsiz için servet denebilecek meblağlar ödedim. (İşsizlerin bir meblağa servet demesinin ne kadar kolay olduğunu tahmin edebilirsiniz.) Bekleme odalarında saatlerce vakit öldürdüm. (Bir işsizin en kolay işleyebileceği cinayet de bu oluyor.) Kendimi yere göğe sığdıramadığımı sandığım uzun konuşmalar yaptım. (Ancak bu konuşmalar benim bir iş yerine sığmama en ufak bir katkıda bulunmadı.) Allem ettim, kalem ettim. Araya hatırlı aracılar, torpiller koydum. Ancak kurduğum bütün stratejiler boş ve anlamsız çıktı. Bulduğum aracıların hatrı benim de kalbim defalarca kırıldı. Yine de işsiz kalmayı sürdürdüm.
Bu arada bana iş vermeyen herkes beni sevdiğini, bana ilk fırsatta iş bulabileceklerini ama biraz daha sabretmem gerektiğini açıkladı. Oysa ben sevgi değil iş beklediğimi onlara bir türlü söyleyemedim. "Sabret gönül bir gün olur bu hasret biter" şarkısı çektiğim acılara şifa olmadı.

SONUÇ

Bana psikoloji değil para lazım.

PARDON

metin: gökhan özcan çizer: cemal satkın

NECMETTİN ÇANAK

Gözden Geçirilmiş ve Genişletilmiş Birinci Baskı!

Hicabi Kırlangıç

Geçenlerde üniversitede bir arkadaşın odasına uğradım. 40 dereceye yaklaşan sıcağa, dışarıdan gelen testere ve çekiç ve matkap ve inşaat işçilerinin yanık türkü seslerine (fakültede tamirat vardı çünkü) ve ilmî çalışmalar yapanla filmî çalışmalar yapan arasında herhangi farkın gözetilmeyişine rağmen bilgisayarın başında harıl harıl çalışıyordu. Ter damlaları yüzünden sel olmuş akıyor, Arap kızı camdan bakıyordu. Japon kızı da camdan bakıyor olabilirdi ama biz buradan göremiyorduk.
Ne üzerinde çalıştığını sordum. Ne üzerinde olduğunu söylemedi, ama çok önemli bir çalışmayı tamamlamak üzere olduğunu söyledi bana. Yani benimle laflayacak vakti yoktu anlaşılan. Belki de benim bir an önce odayı terk etmemi bekliyordu. Ben ise anlamamış gibi yaparak odada geziniyor, tozlu raflarda kös kös oturan kitaplara göz atıyordum. Kusura bakmazsan ben çalışmaya devam edeceğim, dedi. Ben de sen çalışmana bak, ben yok muşum gibi davran, diyerek kitaplara bakmayı sürdürdüm. O da benim kendisini rahat bırakmayacağımdan rahatsızlığını dile getirmek istercesine klavyenin tuşlarına yüklenmeye başladı. Böylece klavye sesleri çekiç seslerini bastırır oldu.
Ama sonunda varlığıma alışmış olacak ki bilgisayar ekranından yüzünü ayırmadan bana, çay içer misin, bile dedi. Ben, hayır, anlamında teşekkür edip kitapları kurcalamayı sürdürdüm. Birden yeni bir kitaba ilişti gözüm. Kitabın ön kapağının altında sarı bir kuşak içine şu ibareler yazılmıştı: "Gözden Geçirilmiş ve Genişletilmiş Birinci Baskı". İster istemez, YÖK'ün bilimsel atılımlarını düşündüm. Gözlerim doldu. Kendi kendime, şu bilimsel duyarlığa bakın, dedim, daha birinci baskıyı yapmadan adamcağız eserini gözden geçirmiş ve genişletmiş. Kitabın içine göz atmadan arka kapağına bir bakayım dedim. Orada da dâhiyâne ibareler gözlerimi süsledi: "Bu çalışmada işlenen konu, geçen yıl Birinci Uluslararası Geleneksel Sanat Tarihi Kongresinde bir bildiri olarak okunmuş olup (elbette bilimsel bildiriler, bazı hâkî bildiriler gibi ilk elde internet sitelerine konulmayıp kongrelerde okunur) elinizdeki kitapta daha da genişletilerek okuyucuya sunulmuştur." Kongrenin daha birincisinde geleneksel olması, birinci baskının gözden geçirilmiş ve genişletilmiş olması kadar göz yaşartıcıydı tabii ki. Üstelik yazar ya da yayıncı, "elinizdeki kitap" diyerek kitabın benim elimde olduğunu da uzgörü ve öngörü ile bilmişti!
Kitabın ön ve arka kapağını okumak bile beni yormuştu. Sayfalarını açıp okumayı başka bir zamana bıraktım.

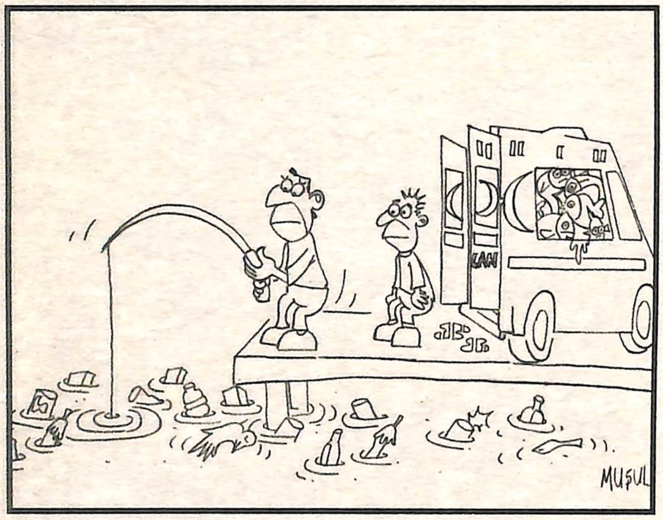

çok fazla televizyon seyreden kadın

ŞEHR-İ TELAŞ
ÇAĞRI CEBECİ
TAK TAK
GİİR.
1
AAAAAAH
2
HEHE..!
3
HAVA ALANI
ÇABUK ŞU UÇAĞI TAKİP ET!
TAXI
SİVRİ İŞ MERKEZİ
2. NOTER ALİ DÜBÜK
BAK ABİ. FATİHA SURESİNİN PATENTİNİ ALDIM..KİM OKURSA BU DUAYI BANA TELİF ÖDEMEK ZORUNDA KALACAK.. ZENGİN OLCAM HEHE..
NEEEE! ULAN OĞLUM.. NE YAPTIN SEN YA?
AHH! ÖNÜNE BAKSANA LAN! AYIMISIN?
KÜT
HE HE! GEL KAÇMA! BUNDAN BÖYLE HEP BENİ İZLİCEN.. TAMAMMI?
ALLAHIM YARDIM ET..KUMANDANIN DA PİLİ BİTMİŞ.. KAPANMIYO..
MERHABA SEDA TEYZE. ANNEM VARSA BİRAZ UN, YAĞ, YUMURTA RİCA ETTİ. İÇECEK DE VAR MI ACABA? BİRAZ DA SALATALIK VE BİBER İSTİYORUZ..
1
2
3
EVET EMEL HANIM.. SUÇLU HANGİSİYDİ.. KORKMAYIN SİZİ GÖREMEZLER

RAMAZAN GELDİ,HOŞGELDİ...

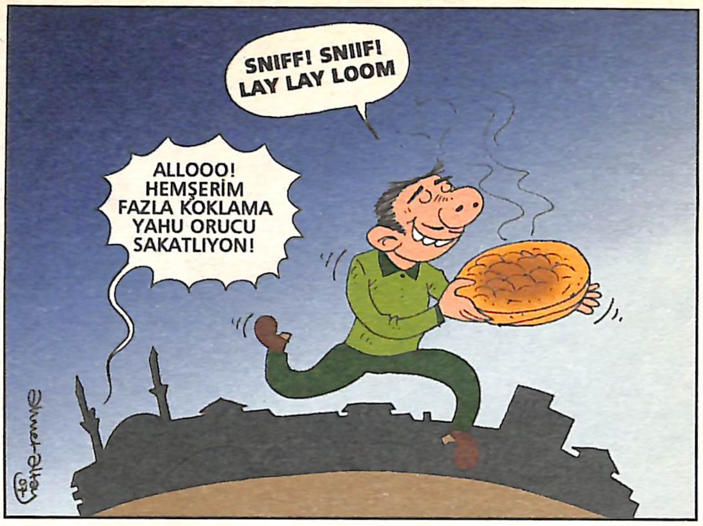

FIKIH OMBUDSMANI

DOÇ. DR. FİKRİ GENİŞ

Ankara Solfasol'dan Emin Bey demiş ki: Bir Bekir Coşkun'un oruç tutarken göbeğini kaşıması caiz midir? Muhterem kardeşler bizleri böyle olmayacak sorularla oyalamayınız gidin adam gibi orucunuzu tutun. İşinize bakın, toplumumuzu göbeğini kaşıyanlar ve kaşımayanlar diye bölmeyin caiz değildir...

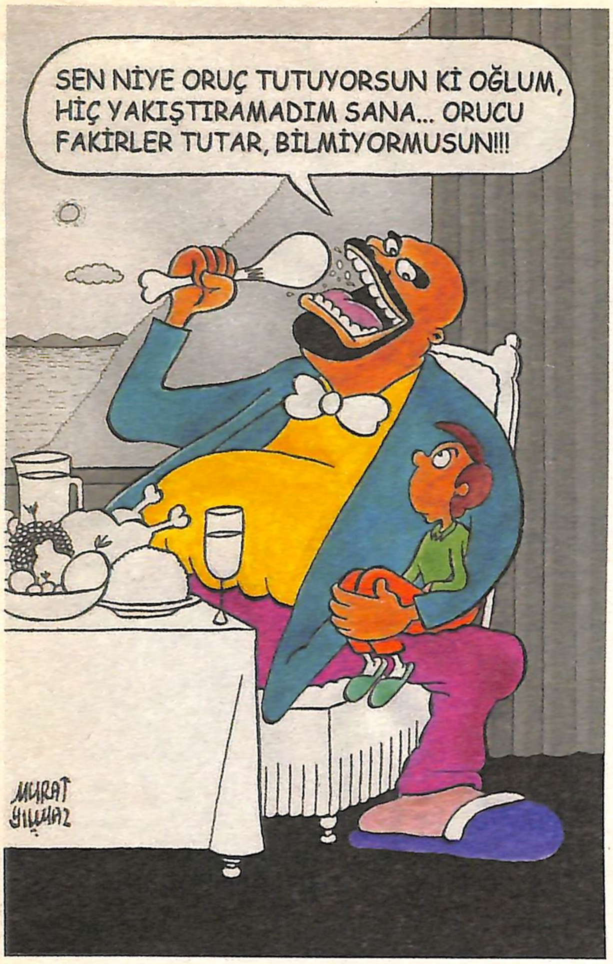
SEN NİYE ORUÇ TUTUYORSUN Kİ OĞLUM, HİÇ YAKIŞTIRAMADIM SANA... ORUCU FAKİRLER TUTAR, BİLMİYORMUSUN!!!
MURAT YILMAZ

HAYDİN İYİ SAHURLAR KARDEŞLERİM! KENDİNİZE İYİ BAKIN OLUR MU?
GÜLE GÜLE SÜPER İMAM! YARIN AKŞAM TERAVİHE YİNE BEKLERİZ!
HE HE HE! SİZİ GİDİ SİZİLER!

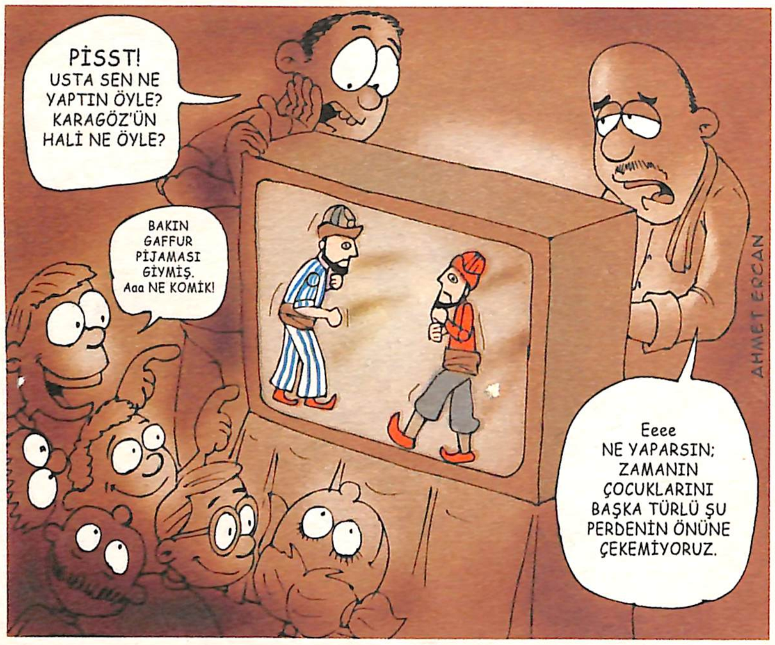
PİSST! USTA SEN NE YAPTIN ÖYLE? KARAGÖZ'ÜN HALİ NE ÖYLE?
BAKIN GAFFUR PİJAMASI GİYMİŞ. Aaa NE KOMİK!
Eeee NE YAPARSIN; ZAMANIN ÇOCUKLARINI BAŞKA TÜRLÜ ŞU PERDENİN ÖNÜNE ÇEKEMİYORUZ.
AHMET ERCAN

BAK, BAK... KİMBİLİR YİNE NE YAZIYO DİN DÜŞMANI ŞEREFSİZ.
PİS LAİKÇİ!
ALLAHSIZ BU ALLAHSIZ!
ULAN RAMAZAN GELİNCE BÖYLE OLUYORUZ Dİ Mİ? VAY BENİM ÜLKEMİN İKİYÜZLÜ GAZETECİLERİ VAAY...
yusuf kot

SEVGİLİ PEYGAMBERİMİZ VE SAHABELERİN HAYATI KİTABI BİZDEEE
KİM SİZDEEE ASIL MEAL BİZDEEEEEEE HOŞGELDİİİN REMAZAAAN... HAYDİ CUMAYA
HALK ARTIK BU GASTELERE GÜLÜYOR... BİZE GÜLEN KALMADI...
KARTEL
BASIN

GÜM GÜM
HER GECE DAVUL ÇALMAKTAN KOLLARIM AĞRIYODU. BU SİSTEMİ İCAT ETMEM SÜPER OLDU..

HUZUR SOKAĞI

Turgut Yılmaz

niyazicolbey@gmail.com

NİYAZİ BEY'İN MUHTEŞEM HAYATI

KİM O?

Geçenlerde bir arkadaşıma, **"bir hayvan olsaydım, ne hayvanı olurdum sence ben?"** diye sordum. **"Zebra,"** diye karşılık verdi. **"Çünkü," dedi, "Zebra, at değildir ama atlarla aynı ailedendir, daha çok eşeği andırır ama eşek de değildir. Zebra sanki bir şakadır. Tam at olacakken ancak bir palyaço olabilmiştir." "En azından, ehlileştirilemiyor,"** dedim. **"Ha evet," dedi, "doğrusu bu hiç aklıma gelmemişti. Ben daha çok at olamayan palyoço bir eşeği düşünmüştüm."**

Peki ben gerçekte bir neyim lan? Yani, bir hayvan olsaydım, ne hayvanı olurdum?

Hımmm...
Olmadığım hayvan, mesela nedir, biliyorum. Ben kaplan değilim. Öyle mağrur, cesur ve ne istediğini bilen bi şey değilim ben. Bir başka arkadaşım, **"sen ayısın,"** demişti, yani kaba bi şey. Bi de **"yılansın sen,"** demişti; **"hiç beklenmedik bir andan sokup gidiyosun."** Gerçi bazen de Ayı Yogi olduğumu söylüyor ya o başka tabiî...

Bir kemirgen olmalıyım ama ben... Bir köstebek mesela. Ürkek, beceriksiz ve ufak bi şey... Evet... Kör ve kendi içine kapalı bir kemirgen, kendini de yakınındakileri de kemiriyor. Kemiriyor çünkü başka bir şey bildiği yok...

VAROLUŞ

MADDE

1. Her adamın arkasında bir ifrit durur; her yoksulun arkasındaysa iki. (İsviçre atasözü)
2. "Hakikat" bize gerçeklik hakkında değil yalnızca insanın estetik kavrayışı hakkında bir şeyler söyler. Nietzsche
3. Nietzsche'ye göre dil, gerçeklikle hiç bir temas kuramaz, yalnızca kendi kendine, kendine- yeterli bir dünya uydurarak böylesi bir temas varmış yanılsaması iletir.
4. Heidegger'e göre "kamuyla karşı karşıyayken" sürdürdüğümüz banal ve yüzeysel hayat, yabancılaşmış varlıklar olduğumuz bilgisini bizden gizler ve dünyada kendimizi "evde" hissetmememizi sağlar.
5. İnsanın ikamet edebileceği bir yer yoktur. Dilin görevi işte böyle bir ikamet yeri yaratmak, insanın yeniten yaşayabileceği bir dünya yaratmaktır. Heidegger
6. Mutluluk en tamam olduğu anda bile kendi geçiciliğinin maskarası olmaktan ileri gitmiyordu ki. (?)
7. (Din) kalpsiz dünyanın kalbi. Marx
8. --ayrılış yüklü bir hıçkırığa benzeyen. (?)
9. "Ben olduğum şey değilim," diyordu Iago.
10. Aşk bize güç veren tek güç yitimidir. Aragon
11."masumiyet kaybedilen değil/kazanılan bir seydir" lâle mürdür
12. --sonradan öğrendim bu sözlerin kendisine benzemediğini, zaten söylediğimiz bize benzemez her zaman. Borges
13. "Ben hiç bir şeyim ve her şey olmalıyım." Genç Karl Marx
14. Novy Mir'in editörü bir gün yatakta İvan Denisovic'in Yaşamında Bir Gün'ün henüz yayınlanmamış dosyasını okuyordu. Okuduklarından o kadar etkilendi ki, duyduğu saygıyı gösterebilmek için yataktan çıkmakla kalmadı, takım elbise giyip kravat taktı, okumaya devam etti.
15. Şeytan, Adem'in önünde secde etmesini buyuran Tanrı'ya Attar'a göre şöyle karşılığı vermiştir: *"Senin tarafından lanetlenmek, yüzümü Sen'den başka bir yere çevirmekten bin kez daha iyidir benim için."* Gazzali tasavvufun bu temasına dair şöyle demiştir:
"Gir öğren Şeytan'dan, kulluk nasıl yapılır.
Bir kıble seç, sende etme başka hiç bir şeyin önünde secde."
Başka mutasavvıflar ise Şeytan'ı tek gözlü olarak tasvir etmişlerdi: Sadece Hz. Adem'deki topraktanlığı görmüştü Şeytan onlara göre, Tanrı'nın nefesini görememişti. Adem İbranice 'topraktan' demektir.
İslam dünyasında ilahi sevgiden yoksun tek gözlü entelektüalizm Şeytan'ın bu tek gözlülüğüyle özdeşleştirilir.

KENAR YAZILARI

Mizah buysa gerçek ne?

Halil Kaleli

Cafcaf yazarları arasına katılmam iyi oldu galiba. Tarihî ve geleneksel Halil Kaleli okuyucularından bir hayli tebrik mektubu aldım. Arayan arayana! Bu ara, çok sayıda uzun "kısa mesaj" gönderenler de var! Pek özlemişler beni… Nasıl özlemesinler? Biz yazı hayatına başladığımızda, onlar kısa pantalonla geziyorlardı, "Karga karga gak dedi" kitabı okuyorlarda, şimdi torun tosun sahibi oldular. Bu yaşa gelenlerde görülen "nostalji" denilen iflah olmaz hastalık onlara da bulaşmış elbette. Yazılarımızı baştan beri takip eden, biz gazete değiştirdikçe, büyük bir sebatla arkamızdan gelen ve en sonunda ellerinde okuyacak gazete ve dergi kalmayınca, mahkeme zabıtları okuyarak hasret gideren can ciğer karilerimiz onlar.

Dediğim gibi, telefon edenler de var. Biz aranmaktan mest, çubuğumuzu tütürürken (lâfın gelişi, tütünü terk edeli bir hayli oldu), zırrrn zırrn telefon! Malûm bizim telefonlar "tarihî hat" tarifesinden çalışıyor, sesleri de eski tarz.

"Halil Kaleli bey siz misiniz!" Buna verilecek cevap, "evet" elbette. Adam adımızdan korkmamızı bekliyor. "Türk Takiyye Tarihine Giriş" kitabının müellifi yani?" buna da "evet bendenizim" dedik tabiî. Buna rağmen sorgulama devam ediyor. "Kitabınız dehşet." Anlamazdan gelip teşekkür ediyoruz. "Yalnız kitapta bahsedilen büyük ilim adamları hakkında yeterli malumat bulamadım…" hangi ilim adamları diye sormamı bekliyor. İnadına sormuyorum. O söylüyor: "Ordinaryüs Profesör Viyadükzade Suat Bey ile profesör Veli Bafra beyden bahsediyorum…Bilcümle ansiklopedilere baktım, biyografi kitaplarını karıştırdım. Bu isimlere rastlayamadım. Bu isimler takmadır diye düşündüm. O zaman, kitabınızda bunlara dayanarak anlattıklarınız da gerçek olamaz, değil mi?"

"Gerçek değil, şaka hepsi!" dememi bekliyor. Ben hep susuyorum. O konuşmaya devam ediyor. "Büyük Şef'in Mega Diskur'unun gerçekliği hakkında şüphe uyandırıyorsunuz. Sen Erzurum'da tut sine-i millete bir ferd-i vahid olarak dön, sonra da, hain padişaha 'kulunuz emrinizdeyim' diye telgraf çek. İki kat haini, yani Damat Ferit'i de ihmal etme, Sivas'tan da ona tel yolla. E Ankara'ya varınca, İstanbul'da Meclis açalırken, sultan hastalığından ötürü gelemeyince, şifalar dileyen bir telgraf daha gönder. İstanbul Meclis'i kapanmış, Ankara'da anlı şanlı Büyük Millet Meclisimiz açılıyor, açılışta padişaha sadakat yemini et. Ardından da Meclis adına, 'hilafete ve saltanata bağlıyız, hemi de vallahi billahi' diye açıklama yap…Olmaz olamaz! Nayır! Biz bu kadar hamasi Türk filmini boşa mı seyrettik, bu kadar inkılâp tarihi kitabını haybeye mi okuduk? Ne yani biz binlerce Çılgın Türkler kitabını boşa mı para verip dağıttık?"

Ben hep susuyorum, o devam ediyor. "Bu nasıl mizah. Mizah insanı güldürmeli değil mi? Sen hüngür hüngür ağlatıyorsun. Yani laik cumhuriyetin temellerini dinamitliyorsun. Laik cumhuriyet olmasaydı, sen bu yazıları yazamazdın. Biz gerçek cumhuriyetçileri de zırıl zırıl ağlatamazdın."

Adam susacak gibi değil, gittikçe de sinirleri bozuluyor; ses tonu yükseliyor. Birşeyler yapmam lâzım. Böylelerini bilirim, morale ihtiyacı var. "Benim o yazdıklarım gerçek değil, alt tarafı mizah" desem iş o saat tamam. Aşağı tükürsek gerçek, yukarı tükersek mizah sizin anlayacağınız. Adam susmuyor: "Senin kitabın gerçekse, o zaman Mega Diskur baştan sona şaka olmalı! Bu nasıl iş! Sen bizimle dalga mı geçiyorsun."

Tipik "devrimomanya laicus" bu hastalığın seyrini çok iyi bilirim. Adam işi azıtacak, işin içine askeriyeyi filan katacak, hem elimin altındaki düğmeye basıyorum. Hızlandırılmış bir onuncu yıl marşı bangır bangır talefona yansıyor. Öbür uçtaki adam, hazırola geçmiş, küçük bayrağını sallamaya başlamıştır bile! "Ooon yılda ooon beş milyooon geeenç yarattık heeer yaştannn! Dart dart dart!"

Bu moral onu epeyce idare eder…

ABONMAN BİLETİ

mehmet keskinkılıç

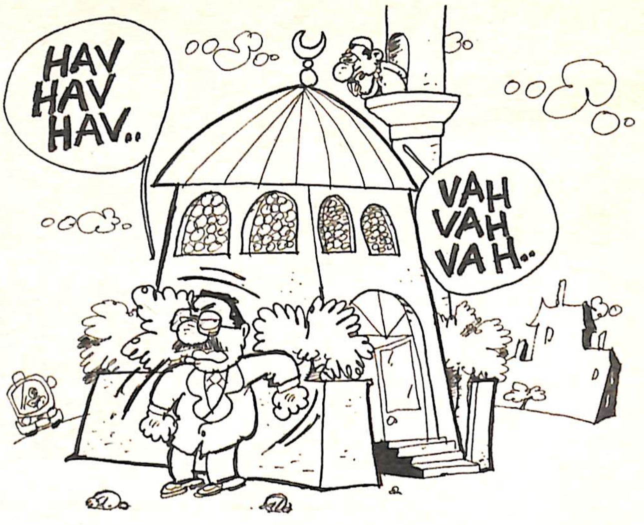

HEDİYELİ BALON

Aşağıdaki çizginin balonunu sen doldur. Hediyeni kap!

Seçilen en iyi 5 balona Hasan AYCIN'ın son çizgi albümü Gözgü hediye EYYOO!!!!!

Yazışma ve Yarışma Adresi: cafcaf@gencdergisi.com

kayıp hatıralar dükkanı

yazan-çizen: volkan akmeşe

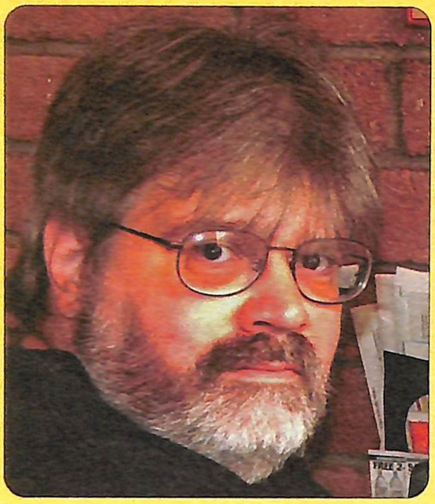

Amerikalı Muhalif Çizer David Baldinger:
BİRAZ YORGANCI GİBİYİM!

Konuşan: Ömer Faruk Ulu - Çeviri: Muhiddin Keskin

Ne zamandır çiziyorsunuz?

Ben hep çiziyordum. Teknik okula başladığımda ciddi birşeyler yapmaya başladım. Bu da 15-18 yaş arası bir döneme denk geliyor. Teknik okula tasarım öğrenmek için gitmiştim. Daha çok reklam tasarımı üzerineydi. Buradan sonra Pittsburgh-Pennsylvania'da bir sanat okuluna kaydoldum. Orada benim karikatür çalışmalarımı destekleyici birşey görmedim. Yaptıkları tek şey reklamcılıkta kullanılmak üzere bir tost makinesini sulu boya ile boyamayı ve fotoğraf sanatını öğretmekten ibaretti. Biraz moda tasarımı ve o zamanlar kullanılan yaygın teknikleri öğrenmemiz gerekiyordu. Tabii bu bilgisayarlar daha hayallerde ile yokken oluyor. Çeşitli logolar çizmek ve sayfa tasarımı ile çokça vakit harcıyorduk. Tüm bunlardan çok sıkıldığımı tahmin edebilirsiniz. Çok fakir bir aileden geliyordum. Matematiğim de iyi olmadığı için girmem gereken sanat yüksek okuluna giremedim. Bunun benim için mümkün olduğunu düşünmedim o zamanlar. Hükümet eğitimim masraflarımı karşılıyordu ama okulum da zaten ucuz bir okuldu. Gerçek bir üniversite çok pahalı olmalıydı ve hükümet yardımı da o zamana kadar ancak yetmişti.

Okuldayken fotoğrafı keşfettim ve sokaklarda dolaşıp siyah beyaz fotoğraf kareleri yakalama zevkini tattım. Bu uğraş okuldan aklı başında biri olarak mezun olmamı sağladı. Sanat okulu bittikten sonra iş bulacak durumda değildim ve ABD Hava Kuvvetleri'ne katıldım. Filoda sanata devam ediyordum ama asıl işim uçaklara yakıt doldurmaktı. O zaman Hava Kuvvetleri'ni sevdim. Yalnızca bir iş gibi gözüküyordu. Kimseye saldırmıyoruk. İngiltere'de görev yapıyor olmak da beni mutu ediyordu. İngiltere'yi çok severim, hatta ABD'de değil İngiltere'de yaşamak isterdim.

Hava Kuvvetleri yıllarından sonra yerel bir gazete de dahil, çeşitli yerlerde fotoğrafçı olarak çalıştım. Bu iş de omurgamla ilgili ciddi problemler yaşayana, sonrasında da sakat raporu alana kadar sürdü. Şimdi bir hükümet pansiyonunda yaşıyorum ve ABD yoksulluk sınırının altındayım. Ancak sade bir hayat sürüyorum ve genellikle ay sonunu getirebiliyorum. O zamandan beri yeniden karikatürlerim üzerinde gerçekten yoğunlaşabiliyorum. Başlıca yayın kaynağım People's Weekly World (İnsanların Haftalık Dünyası). Diğer tüm çalışmalarım kendim için. Yarışmalara girme heveslisi değilim. Dünyanın her tarafına orijinal çalışmalarımı göndermek benim için çok pahalı birşey.

İdeolojik karikatürler çizmeniz yadırganmanıza sebep oluyor mu? Toplumdan dışlanıyor musunuz? Ya da meslektaşlarınızın ideolojik tarzınızla bir problemi var mı?

Yadırganmak mı? Karikatürlerimi hiç hesaba katmasak bile ben ABD'de daima yadırganan bir adam oldum, en azından nüfusun geneli tarafından. ABD toplumunu hiçbir zaman pek umursamadım. Toplumdan dışlanmadım ama genellikle kalabalıktan ve insanlardan uzak durmayı tercih ediyorum. Kendimi daireme kapatıyorum. İnternet benim dünyaya açılan pencerem. Hakikaten ABD'de hiç çalışma arkadaşım yok. Gazetelerde çizen profesyonel karikatüristler bana fırsat vermediler. Görüyorsunuz, birlik olmuşlar. Hepsi, komik zannettikleri belirli grafik tarzlara ve mesajlara bağlanmış durumda. Tamam, hepsi harika sanatçılar; ancak ben aldıkları maaşı değil herhangi bir şeye karşı geliştirdikleri asıl tavrı sorguluyorum. Benim eleştirilen karikatürlerim yalnızca İsrail hükümetini ya da Siyonist faaliyetleri sorgulayan karikatürlerim oluyor. Hemen antisemit damgası yiyorum. Yahudilerden nefret ettiğim yok, bu çok saçma. Yine de umursamıyorum. Karım en kötü şekilde hitap ediyor zaten bana!

Kendimden veya ülkemden bahsederken, "Amerikan" veya "Amerika" diye konuşmaktan kaçındığımı fark etmişsinizdir. Dostum Carlos Latuff, kendisi müthiş bir Brezilyalı karikatürdür, bir keresinde bana Kuzey, Orta ve Güney Amerika'da yaşayan herkes gibi bir Amerikalı olduğunu hatırlatmıştı. Ben de katıldım haliyle. Burada biraz benim ülkemin Amerikan kelimesini gasp etmek gibi bir küstahlığı var.

Bir konuda çok sağlam bir eleştiriyle kaliteli bir espriyi harmanladığınız zaman kendinizi düşmana karşı zafer kazanmış bir kumandan gibi hisseder misiniz?

Yok hayır. Benim asıl meselem fikrimin anlaşılmasıdır. Çoğu zaman gayet açık olduğunu düşündüğüm karikatürleri kimse anlamıyor. Daima daha iyi bir karikatürist

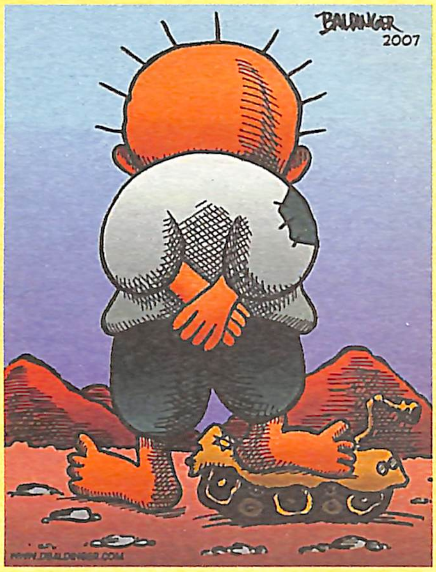

olmak için çaba sarf ediyorum. Kanımca, kendi özgün sesimi yakalayabilmem için ya da mesajlarımın istediğim şekilde ifade bulabilmesi için katetmem gereken uzun bir yol var. Kendime karşı son derece acımasızım ve çizimlerimdeki her kusuru görmek istiyorum. Kalemimi fırlatıp bu işe bir son vermek istediğim zamanlar oluyor. Kendimi imrendiğim karikatüristlerle kıyaslamaya çok fazla vakit sarf ediyorum. Kendimi onlarla kıyasladığımda korkunç durumda olduğumu düşünüyorum. Galiba bu durum beni umutsuz bir mükemmeliyetçi haline getirecek. Kendime yorgancı geleneğini hatırlatmam gerekiyor. Yorgancılar dikişlerinde her zaman kasıtlı bir kusur bırakırlar; çünkü bir şeyi sadece Allah mükemmel yapar.

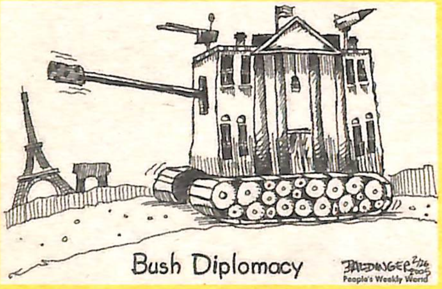

Amerika çizgiyle hicvedilmeye neden bu kadar müsait? David, Hasan Aycın ve Naci el Ali hakkında neler dedi?

Neden bir denizaltında çalışmak istemiyor? Barut kokusuyla arası nasıl? Öfkelendiği zaman nasıl bağırıyor?

Lise anıları, gördüğü ilginç rüyaları, gençlik ve ahlaki yozlaşmayla ilgili düşünceleri ve daha acayip binbir şey Genç Dergisi'nin ekim sayısında, Amerikalı muhalif çizer David Baldinger röportajında...

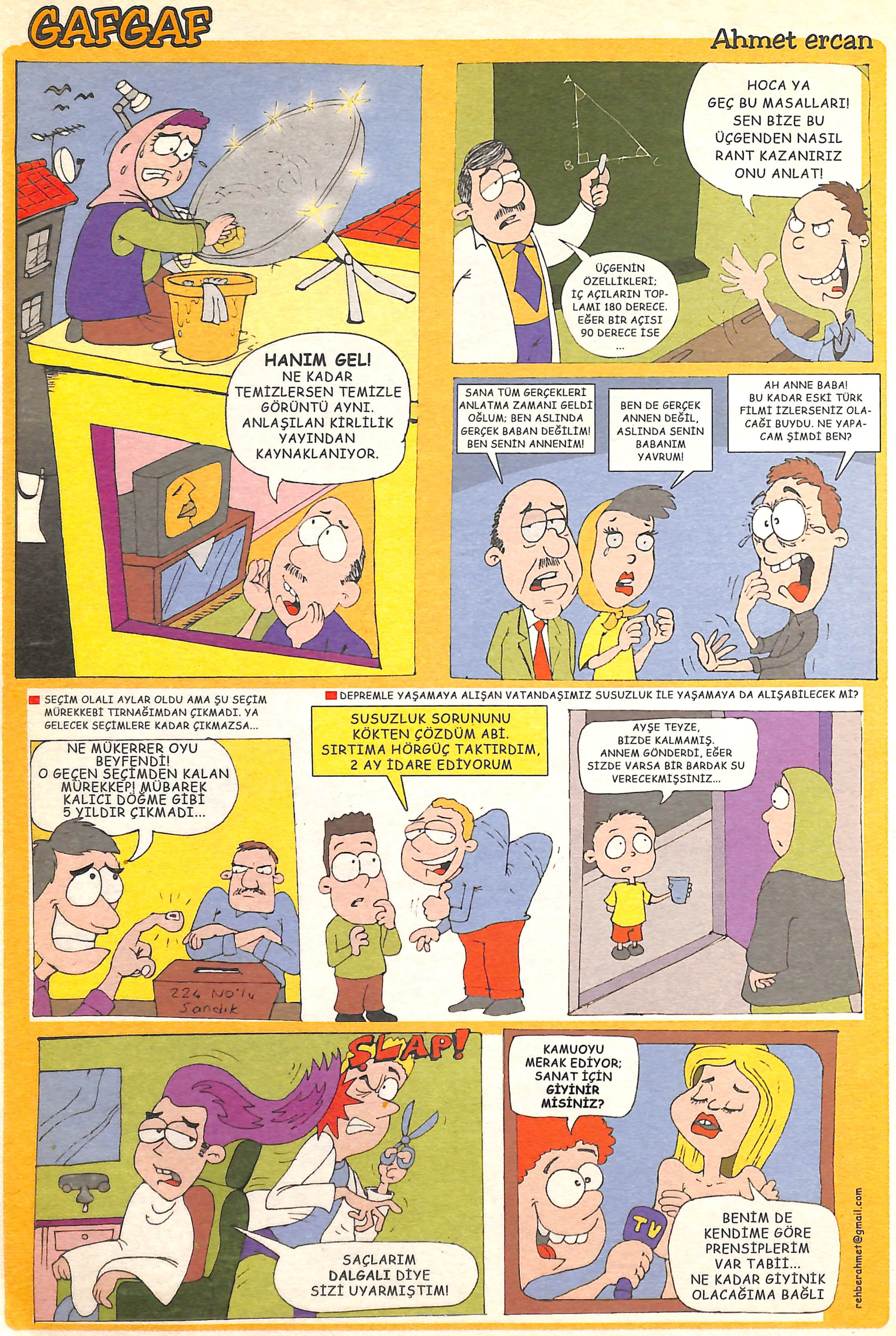
GAFGAF
Ahmet ercan
HANIM GEL! NE KADAR TEMİZLERSEN TEMİZLE GÖRÜNTÜ AYNI. ANLAŞILAN KİRLİLİK YAYINDAN KAYNAKLANIYOR.
HOCA YA GEÇ BU MASALLARI! SEN BİZE BU ÜÇGENDEN NASIL RANT KAZANIRIZ ONU ANLAT!
ÜÇGENİN ÖZELLİKLERİ; İÇ AÇILARIN TOPLAMI 180 DERECE. EĞER BİR AÇISI 90 DERECE İSE ...
SANA TÜM GERÇEKLERİ ANLATMA ZAMANI GELDİ OĞLUM; BEN ASLINDA GERÇEK BABAN DEĞİLİM! BEN SENİN ANNENİM!
BEN DE GERÇEK ANNEN DEĞİL, ASLINDA SENİN BABANIM YAVRUM!
AH ANNE BABA! BU KADAR ESKİ TÜRK FİLMİ İZLERSENİZ OLACAĞI BUYDU. NE YAPACAM ŞİMDİ BEN?
SEÇİM OLALI AYLAR OLDU AMA ŞU SEÇİM MÜREKKEBİ TIRNAĞIMDAN ÇIKMADI. YA GELECEK SEÇİMLERE KADAR ÇIKMAZSA...
NE MÜKERRER OYU BEYFENDİ! O GEÇEN SEÇİMDEN KALAN MÜREKKEP! MÜBAREK KALICI DÖĞME GİBİ 5 YILDIR ÇIKMADI...
224 No'lu Sandık
DEPREMLE YAŞAMAYA ALIŞAN VATANDAŞIMIZ SUSUZLUK İLE YAŞAMAYA DA ALIŞABİLECEK Mİ?
SUSUZLUK SORUNUNU KÖKTEN ÇÖZDÜM ABİ. SIRTIMA HÖRGÜÇ TAKTIRDIM, 2 AY İDARE EDİYORUM
AYŞE TEYZE, BİZDE KALMAMIŞ. ANNEM GÖNDERDİ, EĞER SİZDE VARSA BİR BARDAK SU VERECEKMİŞSİNİZ...
ŞLAP!
SAÇLARIM DALGALI DİYE SİZİ UYARMIŞTIM!
KAMUOYU MERAK EDİYOR; SANAT İÇİN GİYİNİR MİSİNİZ?
TV
BENİM DE KENDİME GÖRE PRENSİPLERİM VAR TABİİ... NE KADAR GİYİNİK OLACAĞIMA BAĞLI
rehberahmet@gmail.com

Hayal Market

Ahmet Altay | admin@e-mizah.com

Merhaba sevgili dostlar. Köşem ile alakalı ya da alakasız:) görüş ve önerilerinizi mail adresime bekliyorum. Sevgi ile kalın.

"Mizahı Seven, Hayatı Sever."

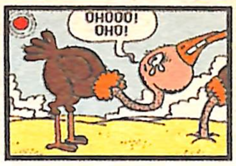

Çi ZofReNi

Numan K.
numan_k@myway.com

Korsan sızıntı: Cafcaf okurları bu dergi sizi kandırıyor. Ben şahsen hergün Ertuğrul ÖZKÖK'ün makaleleriyle aydınlanan biri olarak sizlere meselelere böyle cinsel açılardan yaklaşan yazar çizer takımından uzak durmanızı salıkveririm. Aksi taktirde Türkiye geri kalmaya mahkumdur. Şimdi insanlar neden hala türbandan dolayı memleketi geriyor, bunu burda size anlatamayacağım belki ama fırsat buldukça bu derginin biyerlerlni sızıp sizi aydınlatmayı çağdaş bir ibadet biliyorum.

Modern Empatik Karga

TELEFON

Ömer Faruk Dönmez

Telefon nedir, ne işe yarar, insanlar neden telefon kullanırlar, telefon kullanırlar da nolur, telefon olmasaydı hayatımızın bir anlamı olur muydu, telefonun insan hayatındaki yeri ve önemi nedir gibi hayati sorulara geçmeden önce, bu ansiklopedik sözlüğün her zaman önemsediği bilimsel tutumun bir gereği olarak, sözcüğün etimolojisine bir bakmak istiyoruz.

Telefon sözcüğü, tahmin edileceği gibi, 'telef' ve 'on' sözcüklerinin birleşmesiyle oluşmuştur.

M.Ö. 2000'li yıllarda Mezopotamya'da çok kanlı savaşlar yapılmış, Etilerle Sümerler arasındaki bu savaşlara, Fırat nehrinde kimin baraj yapma hakkına sahip olduğu meselesi yol açmıştır. Etiler baraj yapma hakkının kendilerine ait olduğunu, Sümerlilerin Sümerbank'ı kurmaları gerektiğini söylerken; Sümerliler de baraj yapma hakkının, bilakis, kendilerine ait olduğunu, Etilerin ancak bisküvi fabrikası kurabileceklerini ileri sürmüşlerdir. Fırat nehrinin iki yakasında yaşayan iki kabile, bu yüzünden defalarca savaşmış ('Şu Fırat'ın suyu akar serindir oy oy ölem ölem derdo ölem' parçasının bestelenmesi de bu tarihlere rastlar.) ve yapılan savaşlarda on binlerce insanın ölmesine, kadınların dul, çocukların yetim, yeğenlerin dayısız, kayınbiraderlerin eniştesiz, kayınpederlerin damatsız kalmasına neden olmuşlardır. Bu arada hemen belirtmeliyiz ki, bu savaşlar yapılırken Lidyalılar da parayı bulmuşlardır. Ünlü tarihçi Herodot bu olayı şöyle hikâye eder: sıcak bir pazar günü Etilerle Sümerler şehir stadyumunda savaşa başlamışlardı. Belediye başkanının girişken ruhu sayesinde yaptırılan şehir stadı yaklaşık kırk bin kişilikti ve çok amaçlı olarak kullanılmaktaydı: Ortadoğu turnesine çıkan Yunanlı tiyatrocular gösterilerini burada yapar, adalet dağıtmak için Irak'a gelen Amerikan askerleri halka burada demokrasi dersleri verir, köşeyi dönüp şöhret olmak isteyen Türk popstarları konserlerini burada düzenlerlerdi. Ehli keyif Lidyalılar da, bu statta yapılan Etilerle Sümerler arasındaki müsabakaları hiç kaçırmaz, gelip hepsini izlerlerdi. Maçları kapalıdan ve kale arkasından izleyenler olduğu gibi, kimi holigan Lidyalılar da stada biletsiz girer, küfürlü tezahürat ve taşkın gösteriler yaparlardı. Yine bir pazar günü hakemin başlama düdüğüyle müthiş bir savaş başladı. Zemin savaşmaya müsaitti, seyirci harikaydı, ilk yarı, kıran kırana geçen mücadele ikinci yarıda daha heyecanlı bir hâl almıştı. Ancak, maçın son dakikalarına doğru bazı seyirciler hakemin tuhaf davranmaya başladığını, zırt pırt Etilere kırmızı kart gösterdiğini, faullerde, taçlarda ve köşe atışlarında hep Sümerlerden yana tavır aldığını fark ettiler. ('Eti senin kemiği benim' sözünün ortaya çıkması da bu tarihlere rastlar.) Hakem, ne zaman çift vuruş olsa, dokuz metre on beş santime, Sümerlerin baraj kurmasına izin veriyor, fakat Etilerin baraj kurmasına izin vermiyordu. O sırada maçı şeref tribününden izlemekte olan Lidyalı bir seyirci, hakemin cebinden yere bir şey düştüğünü gördü. Doksan dakika bitip golsüz eşitlik bozulmadan o günkü savaş da sona erince, bu işgüzar Lidyalı, yanına bazı arkadaşlarını da alarak sahaya girdi ve maç esnasında hakemin cebinden düşen şeyi sahanın her yanında aradı. Saatler sonra buldu da... İşte bu, paraydı! Hakem para yemişti! Bu talihsiz olay neticesinde parayı bulan Lidyalılar, derhal federasyona başvurarak maçın iptal edilmesini istediler. İşte Lidyalıların parayı bulması böyle olmuştur.

Gelelim asıl konumuz olan telef-on sözcüğüne... Bu savaşlar sırasında, tabiî ki bir sürü insan telef oluyordu. Günümüzde müzik kanallarında nasıl 'pop-on', 'top-on' gibi listeler varsa, o savaşlar esnasında da bazı iş bilir medya mensupları bir "telef-on" listesi hazırlamaya karar verdiler ve o haftaki savaşta telef olan en önemli on kişinin adını papirüslere veya tabletlere yazarak halka satmaya başladılar. Zamanla, bu işin halk tarafından müthiş rağbet gördüğünü fark eden uyanık medya mensupları ve bu işten palazlanmaya niyetli kapitalistler, telef-on listesini, yani o haftaki savaşta telef olan en önemli on kişinin listesini, halkın oylarıyla belirlemenin daha kârlı olacağını düşündüler ve son zamanların en popüler mucidi olan Aleksandr Graham Bell'e bir posta güvercini uçurarak, telefonu icat etmesini rica ettiler. O sıralarda şiddetli bir sıtma geçirmekte olan Aleksandr, çok üzgün ve hasta olduğunu fakat telefonu icat etmek için elinden gelen gayreti sarf edeceğini söyledi. Günlerce çalıştı ve verdiği sözü tutarak, kırk derece ateşle girdiği evinin bodrum katındaki icat odasından, telefonu, telgrafı, gramofonu, ateşi, tekerliği, yer çekimi kanununu, suyun kaldırma kuvvetini, dünyanın güneş etrafında döndüğünü, Gauss Teoremini, elektriği, kuduz mikrobunu, atom bombasını, Einstein'ın Rölativitite Kuramını ve Darwin'in Evrim Teorisini bularak çıktı. İcatlarının hepsini kargo yaparak gönderdi. 'Telef-on' listesiyle halkı sömürmeyi planlayan kapitalistler, kargodan çıkan tüm buluşlara çok sevindiler ve bilimi kullanarak halkı sömürmenin prestijli ve güvenli bir yol olduğunu bir kere daha anladılar. (Bu arada telefon sözcüğünün amcasının oğlu 'silikon' sözcüğünü de kısaca açıklayalım: Tahmin edileceği üzere 'silikon' sözcüğü de 'silik' ve 'on' sözcüklerinden oluşmuştur. Telef-on, savaşlarda yararlık gösterip, kahramanlık yapıp da sonunda telef olan en önemli on kişinin listesi olduğu gibi, silik-on da, savaşlarda pek bir yararlılık gösteremeyen, kahramanlık yapamayan, ön plana çıkamayan, geri planda kalan, yani en silik on kişinin listesi, demektir. Burada daha fazla ayrıntıya girmek istemiyoruz.)

Ey bu ansiklopedik sözlüğün kıymetli okuyucuları! Telefon budur. Birini ararsın ve görüşürsün. Alo dersin. O da sana alo der. Nasılsın iyi misin dersin. O da iyiyim sen nasılsın der. Sen de iyiyim Allaha şükür, daha daha nasılsın dersin. O da valla iyilik be ne olsun der. Çor çocuk nasıl dersin. Valla onlar da iyiler der. İşte böyle. Sevdiklerinin halini hatırını sorarsın. Pop-on ve top-on listelerini belirlersin. M.Ö. 2000'li yıllarda yaşarsan telef-on listelerini belirlersin. Etilerle Sümerler savaşır; bu arada Lidyalılar parayı bulur, sen de telef-on'la uğraşırsın. Binlerce insan ölür ve sen bu savaşlarda telef olan en önemli on kişinin listesini, yani telef-on listesini belirlerken; uyanık kapitalistler, ölüler üzerinden para kazanır. Ey okuyucu! Diriler aptal olmasaydı, kapitalistler, ölüler üzerinden para kazanabilir miydi? Ey okuyucu! Akıllı ol. Gaza gelme. Telefonunu dikkatli kullan. Senin üzerinden birilerinin kâr etmesine izin verme. Televizyondaki aptal tartışmalarda taraf olup telefonunla oy kullanma. Ey Türk okuyucusu! Şşşşştttt.

Acemişi

nöbetçikalfa
yusufkot

Sezai Sönmez

Sezai kardeş, kahve falı karikatürünü herkes iki kere okumalı, çünkü bir kere okuyunca anlaşılmıyor. Balonların yerleri ters olmuş. Önce okumamız gereken balonu sola koyacaktık. "Ama solda fal bakan kadın var." O zaman fal bakan kadını sağa oturtacağız. Sen de farketmişsindir de üşenmişsindir tekrar çizmeye. Üşenmek yok. Oğuz Aral bir karikatür olana kadar kırk kere çizdirirmiş. Karikatürü renklendirmek için farklı teknikler kullanabilirsin. Böyle de iyi olabilir, ama değişik teknikleri de denemekte fayda var. Diğer karikatürü pek anlayamadım. Bir işi çizdikten sonra birkaç kişiye göstermek iyi olabilir. Sevgiler, saygılar.

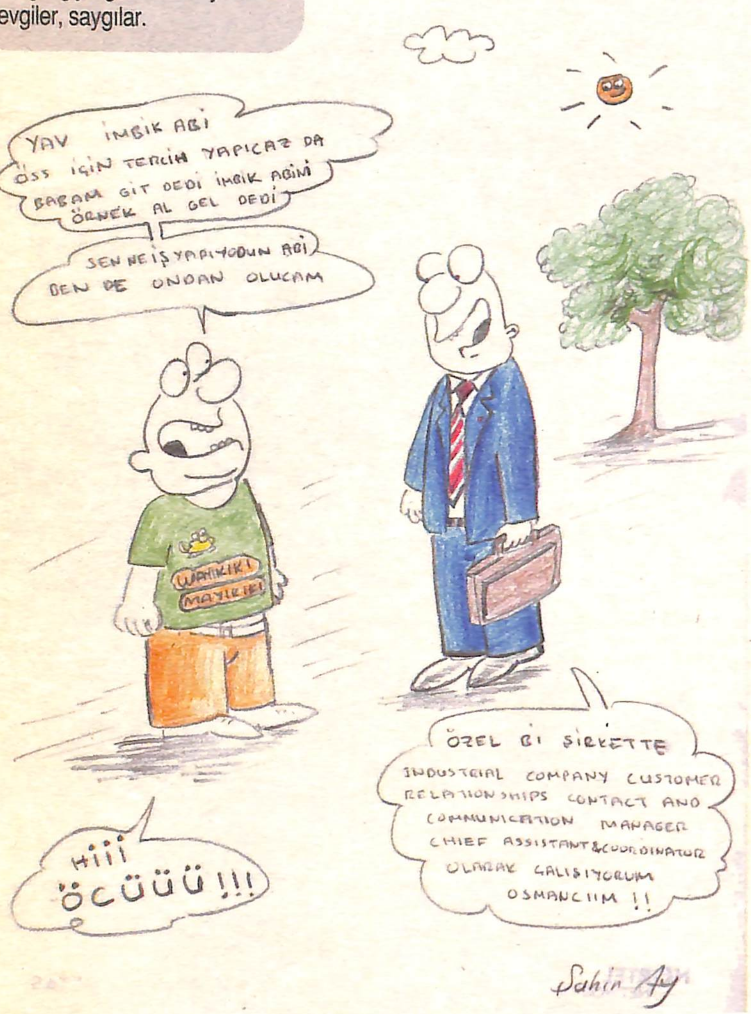

Yavuz Girgin

Yavuz kardeşim, çizdiğin tipler komik olmuş, ama bu yetmez. Ampulü bulan adamlı karikatürün esprisi çok işlenmiş bir konu. Hatta senin esprinin birebir aynısını bile görmüşlüğüm vardır. Çok karikatür görmen, gördüklerini hatırlaman, aynı esprileri, aynı hataları yapmaman lazım. İlle de bunu çizeceğim diyorsan konunun suyunu çıkarman, bütün maymunluklarını yapman gerekir (ki bu bile bazen espriyi diriltmeye yetmeyebilir). Bu tip absürd esprilerin nasıl daha iyi işlenebileceğini görebilmen için sana Muhlis Bey'in bütün maceralarını okumayı öneriyorum.

Çizgiyle alakalı acemilikler içeriğe zarar vermedikleri sürece çok mühim değil, Çizdikçe düzelir. Ama karenin içindeki karmaşa yaratan hatalardan bir an önce vazgeçmek lazım. Adamımız ampulü yastığın altında bulmuş ya, bu ilişkiyi çizgide de görebilmeliyiz. Ampul bulan adam, arkasında bir yatak, yanında bir koltuk, başka bir yerde bir halı olmak üzere aynı karede eşit miktarda dikkat dağıtan, birbirinden bağımsız dört farklı öğe var. Karikatürdeki her bir öğenin diğerleriyle ilişkisini kurabilmeliyiz. Sol tarafta duran koltuk, rengiyle, detaylarıyla, üzerindeki danteliyle asıl kahramandan rol çalıyor. Karikatürün içinde hiyerarşik bir düzen kurmadan birşey anlatmak çok zor. Bunun için şöyle bir yöntem izleyebiliriz. Karikatürde kullanacağımız öğeleri üç gruba ayırıyoruz. Birinci gruba karikatürün başrolünü oynatacağımız figürleri koyuyoruz. Senin karikatüründe esprinin belkemiği olarak adam ve elindeki ampul bu gruba giriyor. Onlar olmadan esprinin olmayacağının bilincinde olarak en fazla özeni bu gruptaki arkadaşlara gösteriyoruz. Karenin içinde kapladıkları yer daha fazla, renkleri daha canlı, çinilerken de çizgileri daha kalın olacak. İkinci grup, kahramanların birebir ilişki kurdukları karakterler... Karikatürde espri sahibinin üzerinde oturduğu koltuk, işaret ettiği bir yer, konuştuğu topluluk, seslendiği bir adam bu gruba giriyor. Hikayeye göre ampul yastığın altında bulunduğu için yastığın altında ampul bulan bir adam çizmemiz (kolaya kaçmak yok), yastığı ve yatağı da ikinci gruba dahil etmemiz gerekiyordu. Bu grubu çizerken birinci grupla herhangi bir şekilde yarışmamasına dikkat ediyoruz. Üçüncü gruba dekor diyebileceğimiz, espriye çok şey katmayan, ama genel görüntünün havasını değiştiren elemanlar giriyor. Sokakta geçen bir karikatürün arka planındaki ev, araba siluetleri gibi... Bizim karikatürümüzde yatak ve adam dışındaki öğelerin, mekanın bir ev olduğunu anlatmaktan öte bir vazifeleri yok. Bunu da bize sessizce söylemesi yeterli. Bu grubu da üstleriyle yarıştırmıyoruz.

Eline sağlık, kolay gelsin.

Şahin Ay

Şahin kardeş, aklına gelen ilk şeyi çizmeye başlamadan önce bir kare çizip karikatürü onun içine toparlamak, kompozisyonun derli toplu olması konusunda çok işine yarayabilir. İstersen işin bittikten sonra kareyi silebilirsin. Özellikle de karikatürünü kocaman bastık ki ne kadar dağınık olduğun anlaşılsın. Bir de kurşun kalemin üzerinden siyah mürekkepli bir kalemle geçip kurşun kalemleri silersen teknik arkadaşlar sana küfretmez. Kolay gelsin.

O harika karikatürlerinizi neden sizden başka kimsenin harika bulmadığını mı merak ediyorsunuz? Cevaba ulaşmanın ilk adımı bunu istemektir...
hepimizacemiyiz@gmail.com

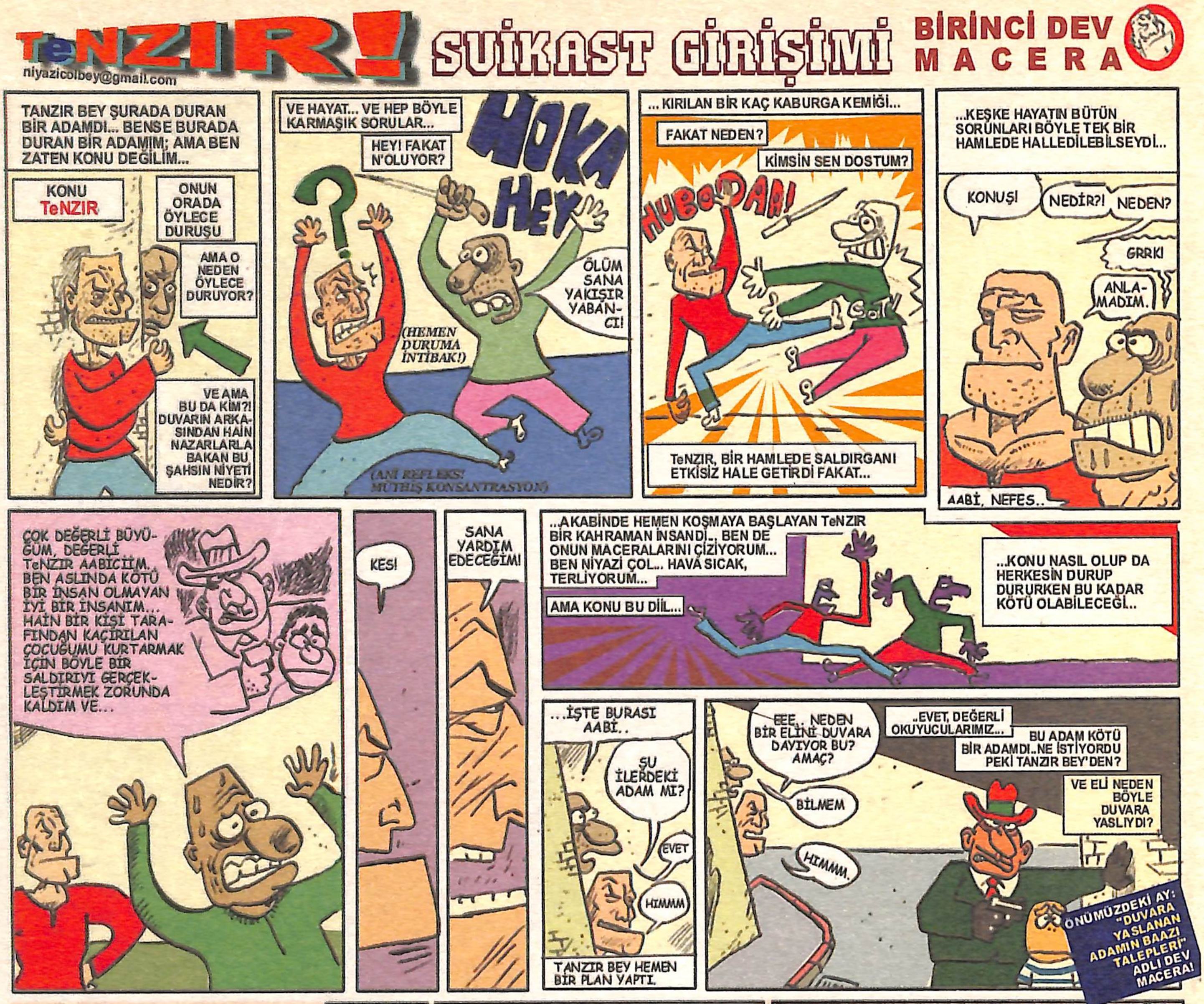
TeNZIR!
niyazicolbey@gmail.com
SUİKAST GİRİŞİMİ
BİRİNCİ DEV MACERA
TANZIR BEY ŞURADA DURAN BİR ADAMDI... BENSE BURADA DURAN BİR ADAMIM; AMA BEN ZATEN KONU DEĞİLİM...
KONU TeNZIR
ONUN ORADA ÖYLECE DURUŞU
AMA O NEDEN ÖYLECE DURUYOR?
VE AMA BU DA KİM?! DUVARIN ARKASINDAN HAİN NAZARLARLA BAKAN BU ŞAHSIN NİYETİ NEDİR?
VE HAYAT... VE HEP BÖYLE KARMAŞIK SORULAR...
HEY! FAKAT N'OLUYOR?
HOKA HEY
ÖLÜM SANA YAKIŞIR YABANCI!
(HEMEN DURUMA İNTİBAK!)
(ANİ REFLEKS! MÜTHİŞ KONSANTRASYON)
... KIRILAN BİR KAÇ KABURGA KEMİĞİ...
FAKAT NEDEN?
KİMSİN SEN DOSTUM?
HUBODAR!
TeNZIR, BİR HAMLEDE SALDIRGANI ETKİSİZ HALE GETİRDİ FAKAT...
...KEŞKE HAYATIN BÜTÜN SORUNLARI BÖYLE TEK BİR HAMLEDE HALLEDİLEBİLSEYDİ...
KONUŞ!
NEDİR?!
NEDEN?
GRRK!
ANLAMADIM.
AABİ, NEFES..
ÇOK DEĞERLİ BÜYÜGÜM, DEĞERLİ TeNZIR AABİCİİM. BEN ASLINDA KÖTÜ BİR İNSAN OLMAYAN İYİ BİR İNSANIM... HAİN BİR KİŞİ TARAFINDAN KAÇIRILAN ÇOCUĞUMU KURTARMAK İÇİN BÖYLE BİR SALDIRIYI GERÇEKLEŞTİRMEK ZORUNDA KALDIM VE...
KES!
SANA YARDIM EDECEĞİM!
..AKABİNDE HEMEN KOŞMAYA BAŞLAYAN TeNZIR BİR KAHRAMAN İNSANDI.. BEN DE ONUN MACERALARINI ÇİZİYORUM... BEN NİYAZİ ÇOL... HAVA SICAK, TERLİYORUM...
AMA KONU BU DİL...
...KONU NASIL OLUP DA HERKESİN DURUP DURURKEN BU KADAR KÖTÜ OLABİLECEĞİ...
...İŞTE BURASI AABİ..
ŞU İLERDEKİ ADAM MI?
EVET
HIMMM
TANZIR BEY HEMEN BİR PLAN YAPTI.
EEE.. NEDEN BİR ELİNİ DUVARA DAYIYOR BU? AMAÇ?
BİLMEM
HIMMM.
..EVET, DEĞERLİ OKUYUCULARIMIZ...
BU ADAM KÖTÜ BİR ADAMDI..NE İSTİYORDU PEKİ TANZIR BEY'DEN?
VE ELİ NEDEN BÖYLE DUVARA YASLIYDI?
ÖNÜMÜZDEKİ AY: "DUVARA YASLANAN ADAMIN BAAZI TALEPLERİ" ADLI DEV MACERA!

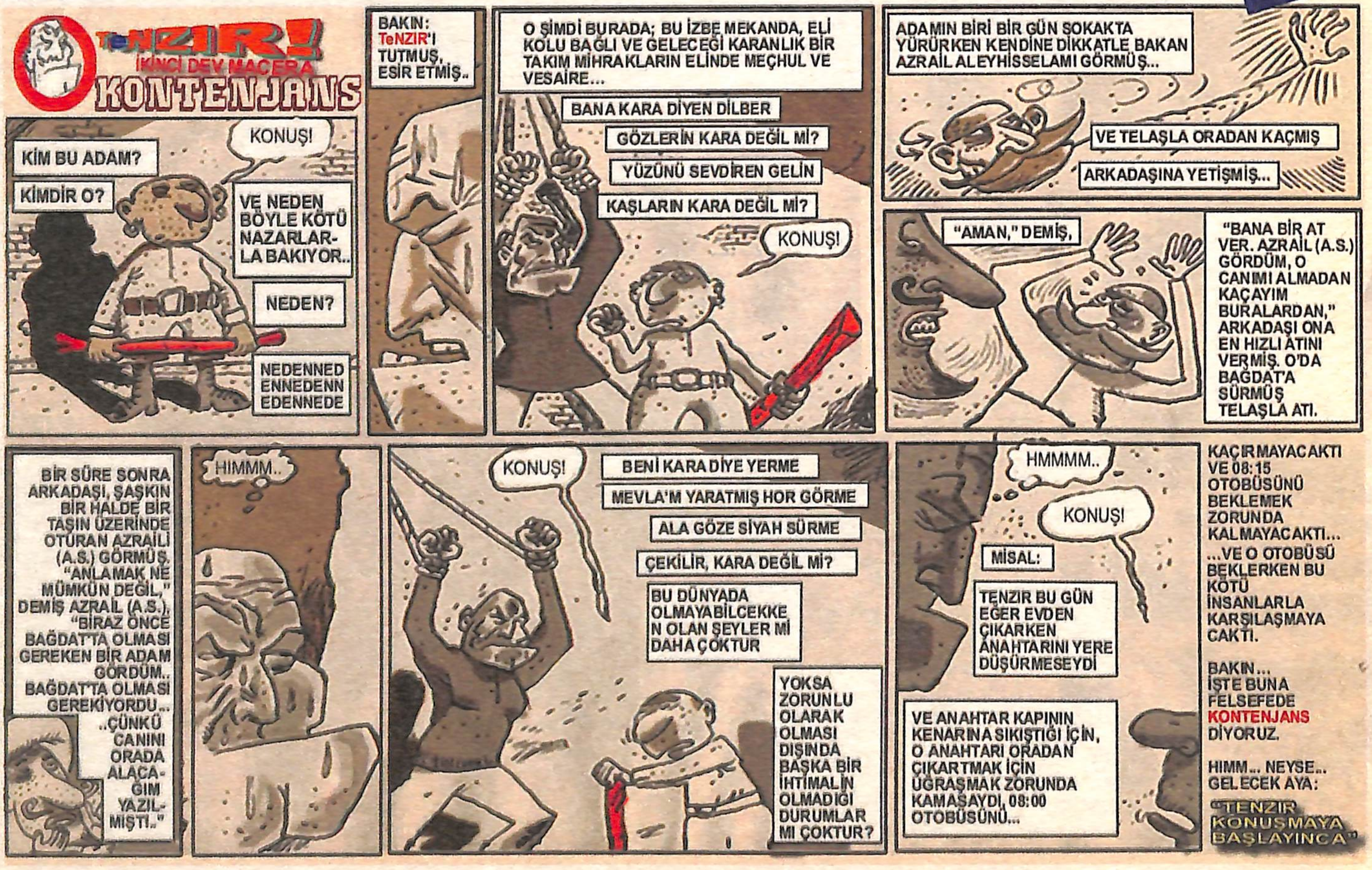
TeNZIR!
İKİNCİ DEV MACERA
KONTENJANS
KİM BU ADAM?
KONUŞ!
KİMDİR O?
VE NEDEN BÖYLE KÖTÜ NAZARLARLA BAKIYOR..
NEDEN?
NEDENNED ENNEDENN EDENNEDE
BAKIN: TeNZIR'I TUTMUŞ, ESİR ETMİŞ..
O ŞİMDİ BURADA; BU İZBE MEKANDA, ELİ KOLU BAĞLI VE GELECEĞİ KARANLIK BİR TAKIM MİHRAKLARIN ELİNDE MEÇHUL VE VESAİRE...
BANA KARA DİYEN DİLBER
GÖZLERİN KARA DEĞİL Mİ?
YÜZÜNÜ SEVDİREN GELİN
KAŞLARIN KARA DEĞİL Mİ?
KONUŞ!
ADAMIN BİRİ BİR GÜN SOKAKTA YÜRÜRKEN KENDİNE DİKKATLE BAKAN AZRAİL ALEYHİSSELAMI GÖRMÜŞ...
VE TELAŞLA ORADAN KAÇMIŞ
ARKADAŞINA YETİŞMİŞ...
"AMAN," DEMİŞ,
"BANA BİR AT VER. AZRAİL (A.S.) GÖRDÜM, O CANIMI ALMADAN KAÇAYIM BURALARDAN," ARKADAŞI ONA EN HIZLI ATINI VERMİŞ. O'DA BAĞDAT'A SÜRMÜŞ TELAŞLA ATI.
BİR SÜRE SONRA ARKADAŞI, ŞAŞKIN BİR HALDE BİR TAŞIN ÜZERİNDE OTURAN AZRAİLİ (A.S.) GÖRMÜŞ. "ANLAMAK NE MÜMKÜN DEĞİL," DEMİŞ AZRAİL (A.S.), "BİRAZ ÖNCE BAĞDAT'TA OLMASI GEREKEN BİR ADAM GÖRDÜM.. BAĞDAT'TA OLMASI GEREKİYORDU... ..ÇÜNKÜ CANINI ORADA ALACAĞIM YAZILMIŞTI."
HIMMM..
KONUŞ!
BENİ KARA DİYE YERME
MEVLA'M YARATMIŞ HOR GÖRME
ALA GÖZE SİYAH SÜRME
ÇEKİLİR, KARA DEĞİL Mİ?
BU DÜNYADA OLMAYABİLCEKKEN OLAN ŞEYLER Mİ DAHA ÇOKTUR
YOKSA ZORUNLU OLARAK OLMASI DIŞINDA BAŞKA BİR İHTİMALİN OLMADIĞI DURUMLAR MI ÇOKTUR?
HMMMM..
KONUŞ!
MİSAL:
TENZIR BU GÜN EĞER EVDEN ÇIKARKEN ANAHTARINI YERE DÜŞÜRMESEYDİ
VE ANAHTAR KAPININ KENARINA SIKIŞTIĞI İÇİN, O ANAHTARI ORADAN ÇIKARTMAK İÇİN UĞRAŞMAK ZORUNDA KAMASAYDI, 08:00 OTOBÜSÜNÜ...
KAÇIRMAYACAKTI VE 08:15 OTOBÜSÜNÜ BEKLEMEK ZORUNDA KALMAYACAKTI...
...VE O OTOBÜSÜ BEKLERKEN BU KÖTÜ İNSANLARLA KARŞILAŞMAYACAKTI.
BAKIN... İŞTE BUNA FELSEFEDE KONTENJANS DİYORUZ.
HIMM... NEYSE.. GELECEK AYA:
"TENZIR KONUŞMAYA BAŞLAYINCA"